

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Impola, Petteri

Title: Kaarlo Blomstedt ja Henrik Klaunpoika Horn : sata vuotta yhä relevantista väitöksestä

Year: 2021

Version: Published version

Copyright: © Kirjoittaja, 2021

Rights: CC BY 4.0

Rights url: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please cite the original version:

Impola, P. (2021). Kaarlo Blomstedt ja Henrik Klaunpoika Horn : sata vuotta yhä relevantista väitöksestä. Pohjolan historiankirjoitus : tiedeblogi Suomen ja muiden Pohjoismaiden historiografiasta, 2.9.2021. <https://pohjolanhistoriankirjoitus.blogspot.com/2021/09/>

Pohjolan historiankirjoitus

Tiedeblogi Suomen ja muiden Pohjoismaiden historiografiasta - ISSN 2737-1948

[Etusivu](#)[Blogi & toimituskunta](#)[Kirjoita blogiin!](#)[Historiografista tutkimusta](#)

2.9.2021

Kaarlo Blomstedt ja Henrik Klaunpoika Horn – sata vuotta yhä relevantista väitöksestä

Petteri Impola

Arkistonhoitaja ja historioitsija Kaarlo Blomstedtin (1880–1949) väitöksestä on kulunut sata vuotta. Blomstedtin Helsingin yliopistossa 12.2.1921 tarkastetun väitöskirjan *Henrik Klaunpoika Horn, ajankuvaus I, Kustaa Vaasan ja Juhana Herttuan palveluksessa* ohjaajana toimi J. W. Ruuth, jota Blomstedt kiitti väitöskirjansa alkusanoissa ”oivallisesta kombinatsioonikyvyistä”. Blomstedtille Valtionarkistosta tuttu valtionarkistonhoitaja ja samaisena vuonna professoriksi nimetty Ruuth oli itse väitellyt Suomen ja Hansaliiton kauppasuhteista (1882) ja kunnostautunut erityisesti kaupunkihistorioiden laatijana. Vastaväittäjänä toimi varhaismodernin ajan tuntija professori Kustavi Grotenfelt.

Blomstedtin väitöskirja pohjautui yhdeksän vuoden tutkimustyöhön, joka oli jo vuonna 1918 poikoinut Horn-suvun keskiajan historiaa taustoittaneen tutkimuksen. Väitöstutkimustaan Blomstedt edisti työskennellessään Valtionarkistossa, vuodesta 1909 amanuenssina ja vuodesta 1917 arkivarina eli arkistonhoitajana. Blomstedt ja ohjaajansa Ruuth edustivat 1800–1900-lukujen taitteelle ominaista historianantutkijatyyppeä, jossa yhdistyi toiminen rinnakkain niin arkistolaitoksen piirissä kuin historianantutkijana. He nostivat uusia lähdeaineistoja tieteelliseen keskusteluun ja toisaalta huolehtivat aineistojen arkistoinnista. Vastaväittäjä Grotenfeltin lausunnossakin näkyy, että aikakauden väitöskirjalle tyypillisesti oli juuri lähteisiin, niiden kattavuuteen sekä terävään lähdekritiikkiin kiinnitetty syvälistä huomiota. Tosin vastaväittäjän mielestä arkistoaineistojen paisuminen johti yksityiskohtien runsauteen ja paikoin asiakirjojen referoinnin tarpeellisuus herätti kritiikkiä.

Väitöstutkimus käsitteli – muun muassa tuomarina, kamarineuvoksena, Etelä-Suomen laamannina, Suomen sotaväen ylipäällikkönä, ritarina, Viron ja monien muiden alueiden käskynhaltijana ja valtaneuvoksena toimineen – Henrik Klaunpoika Hornin (Kankaisten sukuhaarasta, 1512/13–1595) elämänuran alkupuolta vuoteen 1563 asti. Väitöstutkimus on jäsennetty kronologisesti, alkaen sukutaustasta ja kasvatuksesta, jota seuraa aikuistuneen Henrik Klaunpojan toiminta keskushallinnossa ensiksi Kustaa Vaasan ”hovilaisena” ja kamarineuvoksena sekä sittemmin Suomen taloudellisten ja hallinnollisten olojen kehittäjänä, sotapäällikkönä sekä Juhana-herttuan neuvonantajana ja hovimestarina. Sivumitallisesti eniten huomiota saavat vuodet 1556–1563, jotka Blomstedtin katsannossa olivat kiinnostavia Henrik Klaunpojan henkilön mutta ennen kaikkea myös Suomen historian näkökulmasta. Tuolloin tuleva kuningas Juhana oli Suomen herttua ja käskynhaltija, joka tarvitsi apua Henrik Klaunpojan kaltaisilta monitaitoisilta ja paikallistaustaisilta luotetuiltaan.

Pohjolan historiankirjoitus

[Tarkastele profiilia](#)

BLOGIARKISTO

[syyskuuta 2021 \(1\)](#)[heinäkuuta 2021 \(1\)](#)[kesäkuuta 2021 \(1\)](#)

TUNNISTEET

[1500-luku](#)[1700-luku](#)[1980-luku](#)[aateli](#)[arkistolaitos](#)[Henrik Klaunpoika Horn](#)[historia](#)[historiakuva](#)[historiankirjoitus](#)[historiografia](#)[Horn-suku](#)[isoviha](#)[Juhana-herttua](#)[Kaarlo Blomstedt](#)[kulttuurihistoria](#)[menteliteettien historia](#)[menteliteettihistoria](#)[metodologia](#)[mikrohistoria](#)[Ruotsi](#)[Ruotsin valtakunta](#)[Suomen historia](#)[Suomi](#)[suuri Pohjan sota](#)[toimijuus](#)[Uudenkaupungin rauha](#)[varhaismoderni aika](#)[väitöskirja](#)

Kankaisten kartanon päärakennus Maskussa, jonka kivisen linnan Henrik Klaunpoika Horn rakennutti 1500-luvulla. Lähde: Wikimedia, Antti Bilund.

Kronologisen henkilöhistorian ohessa Blomstedt nostaa kuitenkin vaivihkaa laajempia teemoja analyysinsä kohteeksi, joita pelkkä väitöskirjan sisällysluettelon tarkastelu ei paljasta. Osa teemoista korostuu nykytutkimuksessakin, tosin voimakkaammin teoretisoituina ja käsitteellistettyinä. Esimerkiksi tutkimuksen alkupuolella Blomstedt pohtii aatelispojan lapsuutta, kasvatusta ja koulutusta. Suorien lähteiden puuttuessa analyysi Henrik Klaunpojan nuoruusvuosista perustuu yleisempiin aikakautta koskeviin oletuksiin. Aateliskasvatukselle tyypillisestä *Grand Tourista* ei ole asiakirjalähteitä, mutta Blomstedt perustelee sivistysmatkan todennäköisyyden uskottavasti. Väitöstutkimuksen ensimmäinen Henrik Klaunpoikaa suoraan nimeltä koskeva lähde on kesäkuulta 1531. Henrik Klaunpoika toimi tuolloin kiinnemiehenä eli todistajana vaakunamies Jöns Knuutinpoika Kurjen huomenlahjassa. Tätä seuraa kolmen vuoden lähdeaukko, jonka ajan Blomstedt olettaa hänen olleen ulkomailla opissa. Tulkinnan perusteena on se, että seuraavan kerran Henrik Klaunpoika ilmestyy lähteisiin Suomen alueen ulkopuolella kuninkaan hovissa. Lisäksi juuri koulutuksen tuoma osaaminen oli oletettavimmin yksi tärkeimmistä tekijöistä Henrikin päästessä jo nuorena Kustaa Vaasan hoviin. Vastaväittäjä Grotenfelt olisi lähdeaukoista huolimatta päätenyt tekemään jopa rohkeampiakin tulkintoja Henrikin hyvästä opillisesta kasvatuksesta perustana tämän merkittäville elämänvaiheille.

Blomstedt näkee hovielämää edeltäneiden nuoruusvuosien olleen Henrikille ”ensimmäinen aste hänen kehityksessään”, mikä korostaa näkökulmaa kehittyvästä ihmisestä, elämästä kehityskertomuksena, huipentuen tärkeimpiin toimiin ja aseisiin. Vastaavaa tulkintaa edusti Blomstedtin väitöskirjaan tukeutunut Pentti Renvall Vaasa-kauden voimahahmoja käsittelevässä teoksessaan *Kuninkaanmiehiä ja kapinoitsijoita* (1949). Kirjoittaessaan reilu kolmikymppisestä Henrik Klaunpojasta Helsingin kaupungin perustamisen taustahahmona, Renvallin painotti, että hän ”oli henkisellem kehitykselleen ratkaisevimmasta ajasta palvellut vuosikymmenen (1534–1544) Kustaa Vaasan hovissa ja keskushallinnossa”. Myös Renvall korosti käytännön kokemusta osana kouluttautumista ja tietotaitojen haalimista, jonka suhteen Henrik Klaunpoika oli aitiopaikalla keskushallinnossa sen voimakkaalla uudistuskaudella. Hallinnossa pärjätäkseen tuli vanhojen alueellisten perinnäistapojen sijaan omata keskitettyä järjestelmällisyyttä ja uudenlaista harkintakykyä sekä valtiokeskeistä kuninkaanvallan vankkumatonta tukemista – Renvallin sanoin ”tarkoituksenmukaisuusnäkökohtia silmälläpitävää ajattelutapaa”. Vaikka historian tutkimuksessa on 2000-luvulla korostettu varhaismodernin ajan yksilöllistä työtä, toimijuutta ja kyvykkyyttä syntyperän ja säätyaseman merkityksen rinnalla sekä toisaalta huomioitu epämuodollisen käytännössä oppimisen tärkeys, on näitä yksilöiden pyrkimyksiin vaikuttaneita piirteitä osattu analysoida jo sata vuotta sitten.

Henrik Klaunpojan henkilöhistorian avulla Blomstedt avaa laajemmin aikakauden siviili- ja sotahallinnon käytänteitä. Vastaväittäjäkin kiinnittää huomiota Henrik Klaunpoikaan hyvänä esimerkkinä siitä, kuinka samoilla henkilöillä saattoi olla useita risteäviä rooleja virkakoneistossa. Siksi Henrik Klaunpojankin kohdalla on vaikea hahmottaa, minkä virka-aseman nojalla hän kulloinkin toimi. Esimerkiksi Juhana-herttuan ollessa matkoilla ja kaikkien tärkeiden Suomea koskevien asioiden kuljettua Henrikin ja pienen lähipiirin käsien kautta, voidaan hänen katsoa olleen tosiasiallisesti Suomen käskynhaltijan asemassa – myöhemmissä elämänvaiheissa hän oli sitä virallisestikin. Tämä aiheutti tulkintavaikeuksia Blomstedtille, koska lähteisiin jäi merkintöjä Henrik Klaunpojalle annetuista määräyksistä ja toimeenpanosta, mutta monin paikoin on vaikea erotella, missä roolissa hänen niitä tarkoitettiin suorittavan. Vastaavia aikalaisten ajallisesti, paikallisesti, sosiaalisesti ja ammatillisesti limittyneitä positioita korostetaan nykyäänkin historian tutkimuksessa, koska

aikalaiset halutaan nähdä moninaisina ja aktiivisina toimijoina, eikä vain passiivisena massana.

Blomstedtin väitöskirja on oman aikansa kriteerein laadittu eikä sisällä nykyisille oppinnytyille tyypillistä monisyistä metodologis-teoreettis-käsitteellistä johdantolukua, eivätkä lyhyt suomenkielinen yhteenveto tai saksankielinen tiivistelmä tarjoa koko tutkimuksen yhdistävää laajaa loppusynteesiä. Blomstedtin väitöksessä on kuitenkin useita nykytutkimuksellekin ominaisia näkökulmia. Näitä ovat esimerkiksi edellä mainitut tietotaitojen ja käytännön työssä oppimisen korostaminen sekä moninainen lomittainen toiminen erilaisissa virka- ja muissa toimissa. Näin ollen Blomstedtin varsinainen empiirinen analyysi näkökulmineen ei lopulta isossa mittakaavassa poikkea nykytutkimuksen tendensseistä niin paljoa kuin voisi olettaa, vaan erot ovat enemmän teoreettisen ja käsitteellisen tason synteessin syvyydessä. Nykytermein Blomstedtin väitöskirja kuuluisi toimijuusteoriaa hyödyntävien tutkimusten joukkoon ja sen tutkimusmenetelmänä voisi pitää biografista lähestymistapaa, jopa elämäntutkimusmenetelmää.

Viime vuosikymmeninä varhaismodernia aikaa koskevissa tutkimuksissa on kiinnitetty huomiota juuri toimijuuden ja yhteiskunnallissosiaalisten rakenteiden väliseen suhteeseen. Toimijakeskeisessä tutkimuksessa olennaista on, että yksittäisen ihmisen menneisyyden sijaan huomio kiinnitetään toimijan ja hänen toimijuutensa erilaisiin reunaehtoihin, joiden hahmottamisen avulla tarkastellaan laajempia toimintakenttiä erilaisine rakenteineen. Tässäkin mielessä Blomstedtin näkökulma on ajankohtainen. Vaikka Blomstedt ei aikakauden käytänteiden mukaisesti teoretisoi syvällisemmin tutkimustaan, mainitsee hän väitöstutkimuksena olevan ”esitys Henrik Klaunpojan elämästä ja toiminnasta sekä hänen aikakaudestaan”. Teoksen alaotsikossa painottuva sana ”ajankuvaus” kertoi vastaväittäjänkin mukaan tutkimuksen sisältävän sekä selvityksen Henrik Klaunpojan pitkäaikaisesta toiminnasta kruunun palveluksessa että laajemman kuvauksen 1500-luvun olosuhteita, ”mikäli ne ovat olleet yhteydessä kuvattavan henkilön toiminnan kanssa”. Vastaväittäjän mukaan tämä on aiheuttanut tutkimuksen paisumista ja rajausten venymistä, mutta toisaalta juuri toimijaa ympäröivän yhteiskunnan, ihmisten ja käytänteiden tarkasteleminen on lisännyt väitöstutkimuksen arvoa. Kyseessä ei ole pelkkä henkilöhistoria, vaan samalla se on analyysi Henrik Klaunpojan ja tämän lähipiirin toimijuudesta ja vuorovaikutuksesta sekä tämän kaiken laajemmista merkityksistä omana aikanaan. Näiltä osin väitöskirjan yksityiskohtainen ja lähderikas ajankuvaus on yhä pääosin relevanttia.

Etenkin Suomessa ja osaltaan myös Virossa Henrik Klaunpojan elämä sivusi kaikkia olennaisia aikakauden hallintorakenteita ja toimintoja – jotka viime kädessä koskettivat myös paikallisyhteisöjä ja rahvasta – kuten hallinnon järjestämistä ja virkamiesten valvontaa, verollepanoa ja maakirjojen käyttöönottoa, erämaiden asuttamista, kaupunkien kuten Helsingin perustamista, sotatoimia, oikeudenkäyttöä ja niin edelleen. Henrik Klaunpojan henkilöhistorian avulla voidaan syventyä niin yksittäisiin paikallistason oikeudenkäynteihin kuin Kustaa Vaasan ja hänen seuraajiansa hallitseman uudenlaisen Ruotsin kuningaskunnan kehitykseen, joka vaati tuekseen Henrik Klaunpojan kaltaisia monipuolisia osajia, jotka toisaalta itsekin hyötyivät asemansa suomista eduista. Hänen toiminnassa korostui lojaalius viime kädessä kulloinkin hallitsevalla kuninkaalle eli hänessä tiivistyi siirtymä feodaalista alueajattelusta valtiokeskeisyyteen. Lisäksi väitöstutkimus lisäsi tietoa aateliselämästä sekä tarkensi ja korjasi Hornien sukutietoja, joihin edelleen jäi pientä ristiriitaa vastaväittäjän kanssa

Blomstedtin mukaan Henrik Klaunpojasta on sekä omana aikanaan että myöhemminkin korostettu hänen rooliaan sotapäällikkönä, mikä ei tee riittävästi oikeutta hänen monipuoliselle uralle. Esimerkiksi *Oma Maa* -tietokirjasarjan 1900-luvun alun painoksessa Henrik Klaunpoika on mainittu Horn-suvun yleisen esittelyn yhteydessä ennen muuta ”soturina”, muiden roolien jäädessä maininnoiksi. Tätä vasten Blomstedt korostaakin Henrik Klaunpojan elämän alkupuolen olleen laajaa toimintaa ”sisäisen keskus- ja paikallishallinnon eri haaroissa ja valtiollisessa elämässä. Vain ohimennen hän joutui osalliseksi myös sotatoimiin.” Kun taas vasta elämänsä jälkipuolella hän oli nimenomaan ”sotapäällikkö” ja eri alueiden käskynhaltija. Väitöskirjan eduksi voidaankin katsoa, että siinä saa sijan uran alkupuolen monet rauhanaikojen teot. Ne olivat merkittäviä arkisen hallinnon juurruttamisen ja valtionmuodostumisen kannalta

Vaikka esimerkiksi Flemingien rinnalla Horn-suvun edustajia on Ruotsissa sivuttu osana 1500-luvun historiaa, ei Blomstedtin väitöskirjan suomenkielisyys edistänyt Henrik Klaunpojan nousemista arvoiseensa asemaan ruotsalaisessa tutkimuksessa, joka on

painottunut Vaasa-kuninkaisiin ja ”ruotsalaisiin” aatelissukuihin. Jo varhaisessa *Svenskt biografiskt handlexikonissa* oli muutama lause Henrik Klaunpojasta, mutta ruotsinkielisen tutkimuskentän ymmärrystä täydensi 1970-luvulla *Svenskt biografiskt lexiconissa* Eric Anthonin kirjoittamana laajahko ja suomenkielistäkin tutkimuskirjallisuutta hyödyntävä biografia. Tultaessa 2000-luvulle Henrik Klaunpojan ovat ruotsalaistutkijoista maininneet muun muassa Lars Ericson (2004) ja Lars-Olof Larsson (2005), näistä edellisen viitatessa suoraan Blomstedtin väitöskirjaan. Molemmat mainitsevat Henrik Klaunpojan muutaman kerran, mutta vain Juhanan kautta nähtynä sivuhenkilönä ja toisaalta valtakunnan itärajaa turvanneena sotapäällikkönä. Ruotsalaisesta näkökulmasta Henrik Klaunpojan yksilöllinen rooli diplomaattina ja etenkin Suomen hallinnon kehittäjänä ei ole ollut niin kiinnostavaa.

Juuri arkinen aherrus siviili- ja sotahallinnossa takasi Henrik Klaunpojan uran jatkuvuuden ja nousujohteisuuden varsinaisten sotatoimien ollessa satunnaisempia tapahtumia. Tämä näkökulma sopii jossain määrin huonosti sellaisiin näkemyksiin, joiden mukaan itsenäistymisen aikoihin kirjoitettu Suomen historia olisi ollut ainoastaan itseriittoisen suomalaiskansallista ja sotaisaa suurmieshistoriaa – ainakin Blomstedtin väitöskirja oli perspektiiviltään huomattavasti laaja-alaisempi, vaikka sen kohteena eittämättä oli ylhäinen ja sodassakin ollut aatelisherra. Ennen Blomstedtin historiakuva Henrik Klaunpojasta sopiikin itsenäistyvän Suomen kontekstiin, jossa menneisyyden suurmiehiä ei nähty vain kuuluisina sotilaina vaan myös valtion – tässä tapauksessa Suomen – perusteita valaneina hallintomiehinä. Tutkimuksessa tällainen kuva henkilöityneestä hallinnosta katsottiin oikeutetuksi 1500- ja 1600-lukujen osalta, jolloin oikeusvaltioperiaatteet eivät olleet vielä siinä määrin juurtuneet, että yksittäisillä ja sooloilevilläkin hallintotoimijoilla voitiin katsoa olleen merkittävä rooli; kun taas 1800-luvun historiaan tultaessa legalistisen hallinnon toiminta nähtiin jo vakiintuneen harmaaksi byrokraattiseksi virkakoneistoksi ilman yksilöiden korostumista.

Kaarlo Blomstedt. Lähde: Wikimedia.

Väitöskirjaa lukiessa sen kronologinen esitys loppuu kesken. Blomstedtin tarkoituksena olikin jakaa Henrikin elämä kahteen 32 vuoden osaan, väitöskirjan kattaessa vuodet ensimmäisestä lähdeaininnasta vuodelta 1531 vuoteen 1563 ja jatkotutkimuksen loppuelämän kuolemaan asti vuoteen 1595. Vuosi 1563 oli sikäläkin taitekohta Henrik Klaunpojan elämässä, että tuolloin päättyi hänen toimi Juhana-herttuan neuvoksena ja hän siirtyi pidemmäksi ajaksi Viroon ensiksi Ruotsin joukkojen ylipäälliköksi ja sitten Viron käskynhaltijaksi, josta sittemmin palasi Suomeen. Uumoiltua yhtä suurella tarkkuudella kirjoitettua jatkotutkimusta Henrik Klaunpoika Hornin elämän jälkipuoliskosta Blomstedt ei kuitenkaan enää julkaissut – sotaisan 1500-luvun lopun tutkimustarvetta kuitenkin tyydyttivät samoihin aikoihin julkaistut Werner Tawaststjernan tutkimukset (esim. 1918–20, 1929). Muutoin Blomstedt pysyi tuotteliaana uuden ajan alun tutkijana julkaisten esimerkiksi jo väitösvuonnaan kaksi Hornejakin sivunnutta artikkelia ja tutkimuksen *Aatelin maanhankinnasta 1500-luvulla* (1932). Hän ohjasi Aarne Huuskosen, Aimo Halilan, Eino Suolahden ja Berndt Federleyn varhaismodernia aikaa käsittelevät väitöskirjat.

Väitellessään Blomstedt oli jo yli nelikymppinen. Tohtoroituminen ja pitkä ura arkistolaitoksessa siivittivätkin Blomstedtin valtionarkistonhoitajaksi vuonna 1926, väitöskirjaohjaajansa Ruuthin luovuttua virasta samana vuonna. Blomstedt oli erittäin merkittävässä roolissa kehittämässä niin arkistolainsäädäntöä, arkistojen toimintakäytänteitä ja arkistokoulutusta kuin perustamassa viittä maakunta-arkistoa 1920- ja 30-luvuilla. Hän teki

lukuisia tieteellisiä toimitustöitä ja oli aktiivi useissa tieteellisissä seuroissa. Professoriksi hänet nimettiin vuonna 1933. Tutkijataustansa tähden Blomstedtilla oli byrokratian ja arkistoinnin lisäksi näkemystä kehittää Valtionarkistoa tutkijaystävällisemmäksi, kunnes hän luopui virastaan hieman ennen kuolemaansa vuonna 1949.

FM Petteri Impola on Suomen historian väitöskirjatutkija Jyväskylän yliopiston historian ja etnologian laitoksella. Impola toimii myös tutkijana hankkeessa *Yhteinen menneisyys, erilaiset tulkinnat: Bibliometrinen ja kvalitatiivinen analyysi varhaismodernista Ruotsin valtakunnasta Ruotsin ja Suomen historiografiassa 1860–2020 (Hirsu)*.

Kirjallisuus

Anthoni, Eric, Henrik Klasson (Horn). *Svenskt biografiskt lexikon, 19. 1971–1973* (verkkojulkaisuun viitattu 2.9.2021).

Blomstedt, Kaarlo, *Horn-suvun alkuhistoria. Piirteitä Suomen aateliston oloista keskiajan loppupuolella*. Historiallinen arkisto 27, 5. Suomen Historiallinen Seura 1918.

Blomstedt, Kaarlo, *Henrik Klaunpoika Horn, ajankuvaus 1, Kustaa Vaasan ja Juhana Herttuan palveluksessa*. Historiallisia tutkimuksia 3, 1. Suomen Historiallinen Seura 1921.

Blomstedt, Kaarlo, Suomen miesten vaikutus valtakunnan yleisiin asioihin 1500-luvulla. *Historiallinen Aikakauskirja* 19:1–2 (1921): 74–80.

Blomstedt, Kaarlo, Juhana herttuasta v. 1563 luopuneiden suhde hallitsijanvaihdokseen v. 1568. *Historiallinen Aikakauskirja* 19:4 (1921): 273–295.

Blomstedt, Kaarlo, *Aatelin maanhankinnasta 1500-luvulla*. Historiallinen arkisto 39, 2. Suomen Historiallinen Seura 1932.

Ericson, Lars, *Johan III. En biografi*. Historiska Media 2004.

Grotenfelt Kustavi, Virallinen vastaväittäjän lausunto Kaarlo Blomstedtin väitöskirjasta Henrik Klaunpoika Horn. Ajankuvaus I. Kustaa Vaasan ja Juhana herttuan palveluksessa. *Historiallinen Aikakauskirja* 19:3 (1921): 264–267.

Hofberg, Herman et al., *Svenskt biografiskt handlexikon I*. 1906, 517.

Jaakkola, Jalmari, Kaarlo Blomstedt. *Historiallinen Aikakauskirja* 47:1 (1949): 1–6.

Karonen, Petri toim., *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallisen Seura ja historianitutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran toimituksia 1449. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2019.

Larsson, Lars-Olof, *Arvet efter Gustav Vasa. En berättelse om fyra kungar och ett rike*. Prisma 2005.

Koskinen, Ulla & Einonen, Piia, Hallinnon sankarilliset yksilöt ja kasvoton koneisto. Teoksessa Petri Karonen & Antti Räihä (toim.), *Kansallisten instituutioiden muotoutuminen. Suomalainen historiakuva Oma Maa -kirjasarjassa 1900–1960*. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2014, 115–145.

Nuorteva, Jussi & Happonen, Päivi, *Suomen arkistolaitos 200 vuotta – Arkivverket i Finland 200 år*. Kansallisarkisto 2016.

Orrman, Eljas, Blomstedt, Kaarlo. *Kansallisbiografia-verkkójulkaisu*. Studia Biographica 4. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 1997 (viitattu 26.8.2021).

Renvall, Pentti, *Kuninkaanmiehiä ja kapinoitsijoita Vaasa-kauden Suomessa*. Tammi 1949.

Ruuth, J. W., *Tutkimuksia Suomen ja Hansan välisistä suhteista ennen vuotta 1435: akatemiallinen väitöskirja*. 1882.

Syrjö, Veli-Matti, Horn, Henrik Klaunpoika. *Kansallisbiografia-verkkójulkaisu*. Studia Biographica 4. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 1997 (viitattu 24.8.2021).

Tawaststjerna, Werner, *Pohjoismaiden viisikolmattavuotinen sota: vuosien 1570 ja 1590 välinen aika*. Historiallisia tutkimuksia 1. Suomen Historiallinen Seura 1918–1920.

Tawaststjerna, Werner, 1929. *Pohjoismaiden viisikolmattavuotinen sota: sotavuodet 1590–1595 ja Täysinän rauha*. Historiallisia tutkimuksia 11. Suomen Historiallinen Seura 1929.

Pvm. 2.9.21

Tunnisteet: 1500-luku, aateli, arkistolaitos, Henrik Klaunpoika Horn, historia, historiankirjoitus, historiografia, Horn-suku, Juhana-herttua, Kaarlo Blomstedt, Ruotsin valtakunta, Suomen historia, toimijuus, väitöskirja

[Uudemmat tekstit](#)

[Etusivu](#)

[Vanhemmat tekstit](#)

Tilaa: Blogitekstit (Atom)

Teema: Picture Window. Sisällön tarjoaa Blogger.